

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а.вр.

БРОЙ 12.

У Новоме Саду, 28. марта 1860.

ГОД. III.

ПОЗИВЪ

на

ПРЕДПЛАТУ.

Съ концемъ овога месеца Марта или съ 12. броемъ свршуе се прва четвртъ овогъ Школскогъ Листа за 1860. год. и истиче време за ову Г. Г. Пренумеранте, кои су се само на ову четвртъ пренумерирали. Съ почеткомъ пакъ Априла месеца почичъ друга четвртъ истогъ листа.

У 7. брою овогъ листа одъ ове год. явлѣнъ е узрокъ, зашто е овѣй листъ доцниѣ изилазио, него што е одређено; а укупно явлѣно е и то, да ће у напредакъ у свое време изилазити. — Ко е овѣй листъ до садъ съ пажњомъ пратио и читао, могао е лако увидити, да е онъ покрай најпоглавитиихъ препона, што е и у научнимъ стварма и у новцу слабо подпомаганъ быо, опетъ тако удешенъ и рађенъ, да е не само школској младежи и народнимъ учителяма, него скоро за свако станъ и узраст одъ велике користи и потребе. — За свештенство нужданъ е по томе, што су свештеници понайвише школски местни управители и катихете; зато треба да су имъ све школ-

ске ствари, као : недостатци, нове уредбе, начинъ настављаня и т. д. све у прете познате тако, да бы могли све оно што е годъ у школама неуредно уклонити, а оно што е добро и успешно увести; еръ онай свештеникъ, кои станѣ школе подробно не познае, и кои у начину настављаня нема довольне вештине : тай не може школи много користити; јошъ напротивъ може јој у чему као управитель и руководитель и шкодити; а овай школски листъ дае му правацъ да дозна, шта е правый задатакъ народне школе, и какви се у нѣой предмети и коимъ начиномъ предавати имаю. — И за оне свештенике, кои нису школски управители, гакоѣеръ е овай листъ потребанъ и нужданъ, еръ у дужность свогъ свештенства спада, о просвети народной, побожности и моралу старати се, а овай е листъ пунъ побожныхъ ствари и морала. — Далѣ : да е за свакога учителя овай листъ потребанъ и нужданъ, ту башъ не треба никаквогъ доказиваня, како годъ што ние нужно доказивати копачу, да му е потребна мотика, или кроячу ножице, и т. д. — Богословима е такође нужданъ, еръ ће они и сами учители, катихете и управители школски временомъ бити. — Трговци, майстори и сви родители, кои децицу имаю, и по природномъ нагону желе ихъ валяну и добру видити, требало бы да овай листъ држе и децу свою съ нѣимъ упознаду; на могу уверени бити, да су ихъ са честитимъ друштвомъ упознали. — Най-после свакогъ станя и карактера човекъ, моћи ће по кои чланакъ за себе у овоме листу наћи кои ће га забављати и интересати. Богати и имућни люди, ако

ни зашто друго, баръ зато требало бы да га држе, да бы се овај за младежъ нашу тако користный листъ обдржати могао!

Зато се сви приятели младежи наше умоляваю и позиваю, да са свакимъ цѣли сходнымъ средствомъ, т. е. или душевнимъ или новчанимъ, овоме листу у помоѣ притеку. А кадъ бы се хтело и о томе на-стоявало, заиста би се могло помоѣи. Ето намъ жи-вогъ примера: Изъ Общества Сѣмборскогъ имамо преко 80 пренумеранта! Кадъ бы и изъ другихъ по-већихъ община полутину или четвртину или баръ осми део пренумеранта у погледу предхвалногъ Сѣм-борскогъ Общества имали, — кадъ бы се у мало већимъ селима баръ нѣкихъ неколико пренумерирало, и свако манъ село по едан екземпляръ о общинскомъ трошку држало, — съ тымъ бы овај за младежъ нашу користный Листъ яко подпомогнутъ быо.

Ко годъ га дакле имати жели, — а требало бы да сви то желимо, — нека изволи што пре Уредниш-тву Срб. Дневника приавити се. Цена му е она иста као и до садъ т. е. 1 ф. а. вр. на 3 месеца.

Уредништво Шк. Листа.

Велика Неделя.

(Єдна лекція за Псалширце.)

Пошто се Света Четиредесетница сврши, и спо-менъ Лазаровогъ васкресенія и побѣдоносногъ улазка

Христовъ у Єрусалимъ на Праздникъ Цвѣтоносія прослави, наступа последня неделя Ускршнѣга Поста, коя се Велика или Страстна Седмица назива, зато што се у нѣой држи споменъ найвеће милости Божіе према грешноме роду човечаскомъ т. е. споменъ искуплѣня рода нашегъ Иеусомъ Христомъ, кои е своевольно страдао и найвеће муке претрпивши умро за спасенѣ наше.

Свакій е данъ Велике Неделѣ као коракъ у вѣчност, ерѣ су тымъ данима означени последњи дани земальскогъ живота Спасителѣвогъ. С тога Света Црква найстрожиѣ постъ и велико уздржанѣ у ове дане заповеда намъ. Дивни су обреди, читаня, и пѣсме и цела Служба Божія ове неделѣ, и благо свакомъ ономъ човеку, кои се не ленѣи у ове дане, него прилѣжно у Цркву долази и ту се крепи молитвомъ, учи се добримъ дѣлима и слуша у Св. Евангелію последнѣ Науке и Завѣте Христове, и нѣгово страданіе.

Прва три дана Ютренѣ, Часови, Пређеосвећена и велико Повечернѣ бива на еданъ начинѣ. Свакій данъ чуемо мы на Ютреню са благимъ и умилятимъ гласомъ онаѣ краснѣ Тропарѣ коєга у почетку Часловца имамо, а то е: „Се женихъ грядетъ къ полнѣщи.“ Дивна е и красна то опомена души нашеѣ, да се остави немарности, и да прене одъ сна и дремежа, па да се Богу моли и добра дела чини. И на опомену ову, мы сматраюѣи величаство и светост Божію, а нашу ништету, слабостъ и грешностъ е' дрктаюѣимъ гласомъ признаемо да смо наги одъ добри дела, да смо грешни предъ Богомъ, и за то се молимо нѣму, да онъ, кои дае светлостъ, просветли Одело душе наше и да насъ спасе.

На свакомъ Ютреню чита се Св. Еванѣліе и предъ нимъ се пов одреѣенѣ Сѣдаленѣ. На Часовима у мѣсто Пророштва Исаиногъ чита се Єзекилѣво; а

на Пређеосвећеной чита се изъ кнѣиге Исхода о Младости Мойсеовой, и изъ кнѣиге Многострадалнога Іова, кои намъ представля Сликѹ страдаія Христоваго. Юштъ се свакій данъ на Пређеосвећеной Служби чита и Свето Евангеліе, и то у понеделникъ о томъ како е Исусъ рекао, те се осушила смоковница за то што ніе родила, и како е предсказао о свршетку света; у Вторникъ чита се Евангелеска Притча о мудримъ и лудимъ девојкама, о талантима, кое в Господаръ полазећи дао слугама своима, и повтарава се казивавъ Христово о Страшномъ Суду, кое в пре почетка поста у неделю месопустну читано; у Среду напоследку чита се Евангеліе како е жена нека Исуса на два дана предъ смръть Нѣгову миромъ помазала. По овоме читаню из Светога Еванѣлія сачинѣне су и красне Стихире и остале песме духовне кое се за ова три дана у цркви пою, и кое бы требало да побожни Христіяни и на дому читаю, да се постараю разумети ихъ, и да животъ свой по савету у нѣима изложеномъ проведе. *) Юштъ се на великій Понеделникъ чини споменъ о прекрасномъ Іосифу, кои е одъ свое браће у яму баченъ, за новце проданъ, невино збогъ свое добродетельи облаганъ и у тамницу међу два злочинца баченъ, од коихъ се еданъ избави а другій погибе, и кои напоследку ослободи се чудомъ Божиимъ изъ тавнице, постаде првый до цара и зарани люде лебомъ. Све ово зато се на овај првый данъ Страстне Неделѣ споминѣ, што е животъ Іосифовъ изъ старога Завѣта врло сличанъ страданю и Слави Спасителѣвой. **)

*) Врло бы добро было кадъ бы имали еданъ повећій зборникъ одъ наилучшихъ духовныхъ песама изъ Тріода, Пентикостара, Октоиха, Миней и Ирмологіе сачинѣнь, и с' изясняваюћимъ примѣтбама снабдѣвенъ.

**) Ову слику валя да деца сама под упутствомъ учительвимъ изнају, споредивши страданія Іосифова са Христовима.

Како жели Св. Црква да ми и у домаћемъ и гра-
ђанско друживномъ животу свете дане, а особито ове
дане страдања Христовогъ проводимо; то се особито
види изъ ове Стихире, која се на великій Вторникъ пое,
и која овако гласи:

„Прїидите вѣрніи дѣлаимъ оусерднѣ Владицѣ: по-
даваеѣ бо рабшмъ богатство, и по равенствѣ кїждо
да многоблѣгбимъ благодати талантъ: окъ оубо мѣ-
дрость да приноситъ дѣлы благими, окъ же слѣжбѣ
скѣтлости да сокѣршаеѣ: да привѣщаеѣ же слокѣмъ
вѣрній тайны ненаученномъ, и да расточаеѣ богат-
ство оублѣгимъ другїи: сице бо заимоканное многоблѣ-
гбимъ и яко строителїе вѣрніи благодати, Владычнѣмъ
радѣсти спѣдобимъ: томъ насъ спѣдѣбї Хрїсѣ е Боже,
якѣмъ чѣловѣколюбецъ.“ А то на Србски значи: „Ходите
вѣрніи, да усердно радимо Господару (Христу), ерѣ
онѣ дае слугама богатство; сваки еднако нека умложи
талантъ благодати (дарѣ милѣсти Божїе). Еданѣ нека
принесе мудрѣсть чрезъ добра дела; другїи нека службу
просветлѣнїя свршѣе, (нека просвѣштава себе и друге);
Верніи нека казуе ономе, кои не зна, тайне; и нека
оцѣт богатство сирѣмасима дели другїи. Тако ѣмо ум-
множити што намѣ е у заемѣ дано, и као верніи из-
вршители благодати удостоїѣмо се радѣсти Госпо-
дарѣ. Те радѣсти удостої насѣ Хрїсте Боже као
благѣ и чѣвеколюбацѣ.“

На Велику Среду договорили су се књижевници
и прѣсвѣштеници Юдейски да Иѣуса на превару у-
хватѣ и погубѣ, у тай е данѣ и Юда с' овѣма беза-
кѣницима договорїо се да имѣ Хрїста изда. Збогѣ тога
е у нашої Источной Правѣславной Цркви свака Среда
данѣ постанѣ, а на велику Среду завршѣю се Мѣтанїя,
кѣчанѣ.

На великій Четвртакѣ чини се споменѣ Тайне Ве-
чѣре Хрїстѣ на којой е Спаситѣль Свету Тайну При-

чешћа установио и ученицима предао. На Јутреню већ пое се Тропаръ „Егда Славный Ученицы“ и у њму чуе се саветъ да бежимо одъ сребролюбія, кое е Юду навело да свэгъ најболгъ Учителя за новце изда, и да се после самъ обеси. Изъ Евангелія одъ Луке чита се о томъ како е Исусъ Свето Причешће установио, а на првоме часу чита се Пророштво Ђремино о страдању Христовомъ.

Василіева Служба у овай велики данъ служи се после подне ва Вечерню, и на овой после читаня изъ старога завѣта, чита се изъ посланице Апостола Павла къ Коринѣанима оно мѣсто, гдѣ о установљеню Св. Причешћа говори, и где саветуе како валя къ Св. Причешћу достойно приступати. Евангеліе у овай данъ састављено е изъ Евангелиста Матея, Јоанна и Луке, и у њму слушамо мы, како се Јуда с' Првосвештеницима и старешинама Јудейскимъ договоріо, да имъ Исуса Христа изда; како е Исусъ у очи страдања свога ученицима ноге опрао, давајући имъ с' тымъ примеръ смирености; како е божаствену тайну Светога Причешћа установио; како се молио Богу у Гетсиманіи кодъ горе Елеонске; како Га е Јуда Искариотски издао; како су га служители Првосвештенички ухватили и Каяфи одвели, и како се Петаръ Исуса одрекао. На тако страшномъ месту стае Евангеліе и у место Херувимске Пѣсме пои се тада скромна молитва да насъ Спаситель удостои свов Тайне Вечере. Такође и у мѣсто обичне Похвалне Пѣсме къ Пресветој Богородици пое се у овай данъ Ирмосъ „Странствіа Владична“, кои на Србски ово значи: „Части (гостбе), Господарове и безсмртне Трапезе на горњму месту, ходите верни да се узвишенимъ умовима насладимо, изъ речи (из Еванѣлія) научивши се познати Слова кои узиђе, (познати Христа кои се вознео на небо Богу Отцу), коега величамо.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

На великій Четвртакъ освећуе Владика, кадъ в
 нужно, Свето Миро, с' коимъ се Тайна Миропомаза-
 нія извршуе. Јоштъ на тай истый данъ по гдекадъ
 Владика после Службе у цркви пере ноге дванаесто-
 рицы Свештеника', за споменъ како в Исусъ Христосъ
 Ученицыма своима ноге опрао. После Службе на ве-
 ликій Четвртакъ вежу се звона и одма већъ на наве-
 чернѣ призиваю се верни клепанѣмъ, да бы се с' тымъ
 означила жалость и туга Свете Цркве за Христомъ,
 кои в насъ ради страдао, и тишина с' коіомъ се Спо-
 менъ Страданія, Смрти и Погребенія Христовогъ про-
 водити има.

Евангеліе на великій четвртакъ.

(Свршетагъ.)

Икиса же *) емѣ Ангелъ съ небесе оукрѣпла ѡ него. А
 явіо му се (Исусу) Авђео съ неба кренеѣи га.

И быкъ въ подвижѣ, прилѣжнѣе молашесѣ. И
 бывши у подвигу, у смртной страви, у смртномъ бо-
 реню, прилѣжнѣе се молаше, јоштъ се већма молаше.

Бысть же потъ егѡ шко капла кроке каплюція
 на землю. Зной нѣговъ пакъ быяше, као капля крви,
 коя каплѣ на землю.

И воставъ (Ѡ молитвы **) и пришедъ къ оучени-
 комъ шврѣте ихъ спашихъ и глагола Петроки: Тако
 ли невозмогосте единагѡ часа побѣдѣти со мною; И
 уставши одъ молитве, и дошавши къ ученицыма наѣ
 ихъ где спавѡю, и рече Петру: Зарѣ не могосте ни
 едного часа будни быти са мною?

*) Ово е уметагъ изъ Еванг. одъ Луке гл. 22. ст. 43., 44. и 45.

**) Мат. гл. 26. ст. 40.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Бдите и молитесь да не کنیدе кз напасть: дѣхъ бо бодръ, плоть же немощна. Будите будни (будите на опрезу), и молитесь се, да не паднете у напасть; ерѣ в духъ бодръ, срчанъ, волянъ, ал' в тело не моѣно.

Паки вторицею шедъ, помолися глагола: „Отче мой, аще неможеши сѣа чаша мимоити ѿ мене, аще непию ея, буди воля твоя. Опеть по други путь отишавши, помолися се говореѣи: Отче мой! ако не може ова чаша мимоити мене да е непиемъ; а оно нека буде воля твоя.

И пришедъ обрѣте ихъ спящихъ; вѣста бо имъ очи штаготѣнѣ. И дошавши наѣ ихъ опеть где спаваю; ерѣ имъ быяху очи отешчале.

И штакль ихъ, шедъ паки помолися третицею, гожде слово рекъ. И оставивши ихъ отиде опеть и помолися се по треѣи путь, ту исту речъ рекавши.

Тогда прїиде ко оученикомъ своимъ и глагола имъ: Спите прочее и почивайте: се приближися часъ, и сынъ челоѣческїй предается кз рѣки грѣшникомъ. Тада доѣ къ ученицима своимъ и рече имъ: Спавайте само и одпочивайте! ево се приближи часъ, и сынъ човечїй предае се у руке грешника!

Костаните идемъ: се приближися предаи ма. Устаните да идемо; ево се приближи онай кои ме издае, издаица мой.

И еше емѣ глаголюѣхъ, се Юда единъ ѿ шбоюнадесате прїиде и съ нимъ народъ многъ со оружїемъ и дреколми, ѿ архїерей и старецъ людскихъ. И докъ іоштъ онъ говораше, гле Юда еданъ одъ дванаесторице доѣ, и съ нѣмъ люди многи съ оружемъ и колѣмъ одъ првосвештеника и старешина народныхъ изаслани.

Предаи же его даде имъ знаменїе глагола, егоже аще любѣхъ, тѣи естъ: имите его. А издайникъ нѣ-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

говъ (Иисусовъ) даде имъ — людма — знакъ говорећи: кога я полюбимъ тай е Иеусъ; тога ухватите.

И авіе пристѣплъ къ Исѣсови рече: Радѣйся Ракві: и шблובиза его. И одма пристунивши Юда къ Иеусу рече: Здраво Учителю!*) и полюби га.

Исѣсъ же рече емѣ, дрѣже, твори на неже еси пришелъ. А Иеусъ рече нѣму — Юди: — Друже! заръ си на то дошао?**)

Тогда пристѣплше козложиша рѣцѣ на Исѣса и шша его. Тада пристунивши дигоше — Юдеи — руке на Иеуса и ухватише га.

И се единъ ѿ сѣщихъ со Исѣсомъ, простеръ рѣкъ, извлече ножъ свой и оудари раба архіереова и оурѣза емѣ оухо. И гле еданъ одъ оныхъ, кои бѣху са Исусомъ, простре руку, извуче ножъ свой и удари слугу првосвештениковогъ и уреза му уво.

Тогда глагола емѣ Исѣсъ: козкрати ножъ твой къ мѣсто егш: Кси во пріемшии ножъ, ножемъ погибнѣтъ. Тада рече нѣму (том ученику, кои беше ударіо слугу архіереова, Петру) Иеусъ: Зрати ножъ твой на мѣсто нѣгово; ер еви кои се лаѣаю ножа, кои се машаю за ножъ, ножемъ ће погинути.

Или мнитса ти, ико немогѣ нынѣ оумолити Отца моего, и представитъ ми вѣщше неже дванадесате легашна Ангелъ; Или мелишъ ты, да я немогу садъ умолити Отца мога, па ће представити мени выше одъ дванаестъ легеона (чета) Анѣла?

Какш оубо свѣдѣтса писаніѣ, ико такш подобаетъ быти. Али како бы се збыло писмо, како бы се испунило што стои у Писму Светомъ, да тако треба да буде.

*) Радуйся! Бѣтъ речъ е' коіомъ се поздравляху, као наше: Здраво! а латинско: Ave!

**) Овако толкованѣ овога текста налази се у Библии Слав., издацію Будимскомъ одъ 1804. године. Том. V. ст. 46.; а у томъ емислу е и у другимъ преводима, ков самъ я читао. Вук имаде: „Пријатељу! шта ћеш ти овдје?“ В.

Въ той часъ рече Исусъ народомъ: яко на разбойника ли изыдoste со оружіемъ и дреколми яти ма; по вса дни при васъ сѣдѣхъ уча въ цѣркки и не ясте мене. У тай часъ рече Исусъ людма: „Заръ есте као на разбойника (хайдукъ) изишли са оружіемъ (с' маचेви, ил' ножеви) и с' колѣмъ да ме ухватите, а евакій данъ самъ кодъ васъ седіо учећи у цркви, и не ухватисте ме.

Се же все бысть, да сбѣдѣтса писаніа пророческаа. А ово еве быаше, да се збуду писма пророчка.

Тогда оученицы вси штаклаше его, бѣжаша. Тада ученицы сви оставивши га (Исуса), бежаше, побегоше.

Воини же емше Исуса ведоша къ Каіафѣ архіереови, идѣже книжницы и старцы собрашася. А воинцы ухвативши Исуса одведоше га къ Каіафи првосвештенику, гдѣ се кнѣжевници и старешине сабраше, са-сташе.

Петръ же идаше по немъ издалеча до двора архіереока, и вшедъ внѣтърь, сѣдѣше со слѣгами, видѣти кончинѣ. А Петаръ иѣше за нымъ, — за Исусомъ, — изъ далека до двора првосвештениковога, и ушавши у нутра, сеѣшаше са елугама, да види свршетакъ (да види шта ће се свршити за Исуса)

Архіерее же и старцы и сонмъ весъ искахѣ лже-свидѣтелства на Исуса, яко да оубіютъ его, и нешврѣтахѣ: и многимъ лжесвидѣтелемъ пристѣплшымъ нешврѣтоша. А првосвештеницы и старешине и савъ саборъ тражаху лажна сведочанства противъ Исуса, да га убію, и не наѣоше. И премда многи лажни сведоцы пристушаше; не наѣоше, (опетъ зато не наѣоше до-вольно сведочанства, да бы га могли убити).

Послѣди же пристѣпикше два лжесвидѣтеля, рѣша: сей рече, могѣ разорити цѣрквь Божію и тремі денми создати ю. Найпосле пристушаше два лажна све-

УНИВЕРСИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

дока, и рекоше: „Овай е казао: я могу разорити цркву Божию, и за три дана сазидати ю.“

И костакъ архіерей рече емѣ: ничесоже ли ѿвѣщаваеши, что сїи на та свидѣтелствуютъ? И уставши првосвештеникъ рече му: „Зарѣ ништа неодговарашъ на то, што ови против тебе сведоче?“

Исхсз же молчаше. А Иеусъ мучаше, ѣуташе.

И ѿвѣщавъ архіерей, рече емѣ: заклинаю та Богомъ живымъ да речеши намъ аще ты еси Христосъ Сынъ Божій; И опетуюѣи првосвештеникъ рече му: „Заклинѣмъ те Богомъ живимъ, да намъ кажешъ, еси ли ты Христосъ сынъ Божій?“

Глагола емѣ Исхсз! Ты реклъ еси. Обаче глаголю вамъ ѿселѣ оузрите сына челоувѣческаго сѣдѣща шдеснѣю силы, и градѣща на облацѣхъ небесныхъ. Рече му Иеусъ: „Ты рече (такое е као што ты рече, я самъ Христосъ Сынъ Божій). Али я вамъ кажемъ: одсада ѣте видити сына човечіега где седи с' десне стране силе (силе Божіе, Бога Отца), и где иде на облацима небескимъ.“

Тогда архіерей разтерза ризы свои, глагола, яко хѣлъ глагола: что еше требемъ свидѣтелей, се нынѣ слышасте хѣлъ егш. Что вамъ мнитса; Они же ѿвѣщавше рѣша: повиненъ естъ смерти. Тада првосвештеникъ растрза хальине свое говореѣи: „Онъ е хулу изрекао, Бога похуліо! Шта намъ требаю выше сведоци? Ето садъ чусте хуленъ нѣгово. Шта мислите; кое е ваше мнѣніе; шта му судите?“ А они одговараюѣи рекоше: „Заслужіо е смръть.“

Тогда заплеваша лице егш, и пакости емѣ дѣлахѣ, окїи же за ланитѣ оударіша его глаголюще: Прорцы намъ Христе, кто естъ оударей та. Тада заплуваше лице нѣгово, и пакости му чинише, а неки га по образу удараху (ѣушаху) говореѣи: „Прореци намъ, погоди намъ, Христе, ко те е ударіо?“

Петръ же внѣ сѣдаше во дворѣ, и приступи къ немѣ одна рабыня глаголющи: и ты бѣ со Исусомъ Галилейскимъ. А Петаръ на полю сеѣшаше у двору (у авліи), и приступи къ нѣму одна служкиня говореѣи: „И ты си быо са Исусомъ Галилейцемъ!“

Онъ же ѿвержеса предъ всѣми, глагола: не вѣмъ, что глаголеши. А онъ се одрече предъ свима говореѣи: не знамъ шта говоришь.

Изшедшъ же емъ ко кратомъ, оузрѣ его дрѣгаа, и глагола съшымъ тамъ: и сей бѣ со Исусомъ Назарѣомъ. А хадъ изиѣе к' вратима, угледа га друга (служкиня), и рече оныма што быяху тамо: И овай бѣше са Исусомъ Назаряниномъ.

И паки ѿвержеса съ клатвою, яко не знаю человекъка. И опеть одрече се с' клетвомъ: Не знамъ тога човѣка.

По малѣ же приступикше столціи рѣша Петроки: констинъ и ты ѿ нихъ еси: ибо вѣсѣда твоа якѣ та творитъ. А мало потомъ пристунише они што стояху, и рекоше Петру: Ваистину и ты си еданъ одъ ныхъ, ерѣ те и говоръ твой издае. *)

Тогда начатъ рогитиса и клатиса, яко не знаю человекъка, и абіе пѣтелъ козгласи. Тада поче се Петаръ клети и приклинятя: „Донета не познаемъ тога човѣка.“ И одма петао запѣва.

И поманъ Петръ глагола Исусокъ реченный емъ, яко прежде даже пѣтель невозгласитъ, три краты ѿвержеша са мене: и изшедъ конъ плакаса горкы. И опомену се Петаръ речи Исусове, што му рече: „докъ петао не запѣва, трипутъ кѣшь ме се одреѣи.“ И изишавши на полъ плакаше горко.

Сутрѣ же бывшъ, совѣтъ сотвориша вси архіереи и старцы людстїи на Исуса, яко убити его. И склзакше его, кедоша и предаша его Понтійскомъ Пїлатѣ

*) Галилейци могли су се по говору одъ Юдеяца разляковати.

игемшнѣ. А кадъ бы ютро саветъ учинише сви прво-
свештеници и старешине противъ Иеуса, да га убію.
И свезавши га одведоше, и предаше га понтійскомъ
Пилату намѣстнику.

Апостолъ ка Коринѣанима 1. гл. 11. зач. 149.

Братіе: Азъ пріахъ ѿ Господя, еже и предахъ вамъ,
яко Господь Исхъсъ кз ноць, кз нуже преданъ бываше,
пріемъ хлѣвъ, и благодаривъ преломи и рече: пріимите
идите, сіе есть тѣло мое, еже за вы ломимое: сіе
творите кз мое кспоминаніе. Брафо, я примихъ одъ
Господа, што вамъ и предадохъ, да Господь Иеусъ
ону ноѣ у кою бы преданъ, узевши хлѣбъ, и бла-
годаривши, преломи и рече: Узмите, едите ово в мое
тело, кое се за васъ ломи; ово чините мени за спомен.

Такожде и чашѣ, по вечери, глагола: Сја чаша
новыи завѣтъ есть кз моеи крови: сіе творите, елижды
аще пиете, кз мое кспоминаніе. Такоже и чашу, по
вечери — узе — говореѣи: Ова в чаша новыи завѣтъ
у моіой крови; ово чините кадгодъ пиете, мени за споменъ,

Елижды бо аще есте хлѣвъ сей, и чашѣ сію пиете,
смерть Господню возкѣшаете, дондеже пріидетъ. Еръ
кадъ годъ едете хлѣбъ овай, и чашу ову пиете, смръть
Господню обзванюете, докгодъ онъ недоѣе.

Тѣмже иже аще есте хлѣвъ сей или пиетъ чашѣ
Господню недостойнкъ, повиненъ бѣдетъ тѣлу и крови
Господни. Тако дакле тко еде лебъ овай или пие чашу
Господню недостойно, кривъ ѣе быти тѣлу и крови
Господнѣмъ — сгрѣшиѣе. —

Да искѣшаетъ же человекъ себе, и такъ ѿ хлѣба
да есте и ѿ чаши да пиетъ. Дакле, нека испита себе
човѣкъ па онда одъ овога хлѣба нека еде, и изъ ове
чаше нека пие.

Идѣй бо и пѣий недостойнѣ, сѣдѣ събѣ истѣ и шѣтъ, неразсѣждам тѣла Господна. Ёрѣ кои еде и пѣе недостойно, тай судѣ себи еде и пѣе; ерѣ онѣ неразсуѣе тѣла Господнѣга, не разликуе тѣла Господнѣга. (Кои се усуди причестити се тѣла и крви Христове а нѣе пред тымѣ испитао свою савестѣ, и покаю се, томе бѣва на осуѣенѣ Свето Причешѣе; тай грешѣ, што се тако неприправанѣ усудио приступити къ Св. Тайни.

Сегш ради ко вѣсѣ мнози немоѣци и недѣжливи, и спѣтъ доколѣни. За то су меѣу вама многи слаби и болестни, и спаваю доста нѣихѣ.

Аще бо бѣхомѣ себе рассѣждали, не бѣхомѣ шсѣждени бѣли. Ёрѣ кадѣ бы ми себе рассуѣивали, не бѣсмо осуѣени бѣли.

Сѣдимѣ же, ѿ Господа наказѣемѣса, да не сѣ мѣромѣ шсѣдимѣса. Али кадѣ ѣе намѣ се судити; то насѣ Господѣ наказуе, да са светомѣ осуѣени небудемо.

Една стилистична игра.

(За псалтирце и неделѣшколце)

Квиша.

Учитель напише одну квиту на табли, н. п. из друге ѣзикѣсловне читанке стр. 326. §. 156. и разложи деци, шта е квита, кад се издае, шта све мора садржати, како се мора све изписати, и кад им е све казао, онда прозива едно дете за другим, да по той мустри, устмено и с места другу квиту начини, да само другу суму и други узрок смисли, или е учитель наговести.

Овимъ ће устменитъ начиномъ у едној ил две игре сва деца знати шта е квита, какав мора бити садржај и форма, и онда може задавати да е и писмено на-
праве.

На исти овај начин може и у едној ил' две уст-
мене игре научити, како се признаница прави, по мус-
три у другој езикословној читанки на стр. 325. §.
155. а доцниј и може научити, како се и писма пишу,
по мустри у истој читанки на стр. 321. у §. 148.
задатака има у §. 142. и §. 149., 150., 151. Док се
све ово пише ил преписуе, то дуго трае особито код
неуке деце; устмено иде све много брже, и учитељу
е лакше исправљати; а кад деца знају устмено, онда
лако иде и писмено.

Још едан рачунски задатак.

На едном крсту стое 25. бисерови зрна; у глави
и у свакомъ рамену по 8. а у ноzi 1. умештено тако,
да зрна из ноге са онима из главе, ил са онима из
десногъ рамена заедно адирано увек 9 изађе.

8 Ова се зрна могу и другчје расположити,
8 ÷ 8 да их опет у ноzi с' главомъ, ил с' едним
1 ил с' другим раменомъ по 9 буде, а да их
свега nebude 25 него мањ. На колико се начина даде
ово разложити, и колко зрна одузети?

Молимо за решена.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА